

NIEUŻYWANIE (4) *sb n*

Pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg G nieużywaniã (1). ◊ D nieużywaniu (1). ◊ A nieużywani (2). ◊ [I nieużywani(e)m.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Brak używania; inusus Cn (4) : y ták o nich [prawach] rádźić/ żeby ábo dla nieużywania [desuetudine] niebyły odrzucone/ ábo vporem y śmiałością czyią gwałcone. ModrzBaz 95v; iż ná ten čás dowód listów w rozgrániczeniu dóbr isdź nie ma/ gdy listy są záltárzáłé/ y które są dáné/ y wyżły: gdy oná rzecz przed oczymá nie byłá/ álbo w nieużywánié przyłzły [in abusum redactae JanStat 407]/ álbo téż niepewné ználázłyby fie. SarnStat 842.

nieużywanie czego (1): iż łádzeni o niewdzięczność/ y złości y grzechy y o dáremny chrzełt/ y o nie vzywánie łáłki y podeptánie dobrodźieyftw Bozkich być máią. SkarKaz 6a; [nie chciał [pan Jan Tarnowski] tego upominku starodawnego przodków swoich opuścić, albo nieużywaniem onego zagasić ten tytuł służący wszystkim, którzy idą z domu tego zacnego OrzŻyw 227].

Szereg: »używanie albo nieużywanie« (1): Ale tu przy tym przełtrzegamy y vpominamy pilnie/ áby miedzy rzeczy śrzednie/ to iest wolne ku vzywánium álbo nie vzywánium/ niebyłá poczytána Młza y vzywánie obrázow w kościele Bożym WujJudConf 208.

Cf UŻYWANIE